

Rapport från ett vägdike

Mats Nordhag, Malung

Kameran stadigt monterad på stativet, stora makro-objektivet på plats, trådutlösaren dinglande vid sida om, radgräset *Beckmannia syzigachne* vajar lätt i vinden. Så roligt att det fortfarande finns kvar. Hittad av Pell Algot redan 1975. Det kommer en tysk-registrerad husbil svepande, den tvärbromsar. Sidorutan åker ner och två intresserade människor sticker ut huvudena. Jag försöker på min knackiga skolengelska (skoltyska existerar inte) förklara att här växer det minsann ett sällsynt gräs som jag gärna förevisar. Mitt försök till botanisk pedagogik bryts av ett ylande, ”Ein Elch! Ein Elch!” Mycket riktigt, en kilometer bort på ett hygge anar jag en stackars mager älg som tycks stirra åt vårt håll. Kamerorna åker fram, två små behändiga apparater med minimala objektiva, älgen kan inte ha blivit mer än en pixel stor, nåja två då, på längden, men absolut inte mer. Tyskarna var nöjda och jag önskade dem trevlig resa. För att förstärka det exotiska intrycket drog jag en harang på obegripligt Malungsmål. Bilderna på radgräset syns nedan.

Även kanadastarren *Carex tribuloides* fanns på plats. Botanikgruppen i Malung hittade den 1996 och vi återfann den i år. C:a 30 tuvor i diket utefter Öjsvägen. Den är ju också en gräsfröninkomling, kan de ha kommit samtidigt?

Ovan: Radgräs, *Beckmannia syzigachne*
Nedan: Kanadastarr, *Carex tribuloides*. Foto: Mats Nordhag

